

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
Grupul Român al Uniunii Interparlamentare

DECLARAȚIE

cu ocazia

Zilei Internaționale a Democrației – 15 septembrie 2011

Ce așteaptă cetățenii de la parlamentul lor?

Deputat Emil Radu MOLDOVAN
Președintele Grupului Român al Uniunii Interparlamentare
Grupul parlamentar al PSD

Doamnă Președintă,
Stimați colegi,

La 15 septembrie, întreaga lume celebrează **Ziua Internațională a Democrației**. Aceasta este, mai mult decât oricare altă Zi Internațională sau Europeană, o sărbătoare a Parlamentelor, o dată simbolică la care, reafirmând valorile perene ale democrației, reconfirmăm rolul central al instituției parlamentare în orice societate democratică.

Nu întâmplător, alegerea, de către Națiunile Unite, a zilei de 15 septembrie corespunde adoptării, de către Uniunea Interparlamentară, în septembrie 1997, a **Declarației Universale privind Democrația**, document care reafirmă principiile fundamentale ale democrației și elementele definitorii ale unei guvernări democratice.

La începutul anului viitor, Uniunea Interparlamentară și Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare vor publica prima ediție a **Raportului Parlamentar Mondial**, un proiect ambițios care încearcă să ofere o imagine globală asupra situației parlamentelor lumii.

Este firesc, deci, ca azi să dedicăm câteva momente unei reflecții atente asupra stadiului în care a ajuns consolidarea democrației românești în anul de grație 2011.

Ocupă oare Parlamentul României rolul central în procesul democratic al societății noastre? Beneficiază România anului 2011 de o democrație fundamentată pe instituții funcționale ale statului de drept? Avem o arhitectură instituțională solidă, menită să reziste la abuzuri și derapaje? Am depășit cu adevărat perioada de tranziție spre o societate democratică sănătoasă?

Dacă ar fi să ne ghidăm după celebra profeție formulată de Silviu Brucan în zorii democrației noastre, am fi tentați să răspundem: DA!

Însă, dacă ne uităm în jurul nostru, dacă vorbim cu oamenii din colegiile noastre, dacă pur și simplu citim presa cotidiană, constatăm că Brucan s-a înșelat amarnic: 20 de ani nu au fost suficienți pentru ca țara noastră să deprindă democrația.

Dar nimeni nu-i poate reproșa lui Brucan că n-a avut capacitatea să anticipeze accidentele istorice care s-au produs în ultimii ani pe scena politică românească și care au deviat România de pe cursul său firesc spre democratizare. Brucan nu avea cum să prevadă că procesul început în 1989 poate deveni unul reversibil, așa cum vedem că se întâmplă tot mai mult în ultimul timp.

Aderarea României la Uniunea Europeană a însemnat pentru opinia publică internă și internațională o garanție a faptului că tranziția de la regimul dictatorial la democrație este o reușită și că societatea românească a internalizat iremediabil valorile, atitudinile și comportamentele democratice.

Din păcate, la aproape cinci ani de la aderarea la Uniunea Europeană, consolidarea democrației românești se dovedește a fi tot mai mult un obiectiv greu de atins. Nu avem voie să permitem ca, după mai bine de 20 de ani de la Revoluție, sub bocancul politizărilor iresponsabile, instituțiile statului de drept să devină instrumente de reprimare a drepturilor democratice. Parlamentul este un element indispensabil oricărei democrații reprezentative, iar rolul său nu poate fi asumat de nicio altă instituție.

Iată însă cum, în anul 2011, Parlamentul României devine pe zi ce trece tot mai puțin o instituție solidă și independentă. În doar doi ani de zile, Guvernul a trecut prin Parlament nu mai puțin de **12 asumări de răspundere** și cca. **200 de ordonanțe de urgență**. Nu avem voie să subminăm rolul legislativului ca factor de control și legiferare în România!

Parlamentul trebuie să își recâștige credibilitatea. Pentru aceasta, trebuie să dea dovezi în fiecare ședință publică cu privire la respectarea legilor și a Constituției, chiar de către membrii săi. Pentru că, altfel, reverberațiile unor astfel de încălcări pot rămâne mult timp de aici încolo, asemeni unor răni maligne produse democrației românești!

Parlamentul trebuie să fie reprezentativ. Vom demonstra că suntem o instituție respectabilă dacă ne vom îndeplini sarcina de a respecta voința celor care ne-au ales. Exercițiul votului exprimat liber reprezintă piatra de temelie într-o societate democratică sănătoasă. Profanarea acestui mecanism esențial pentru funcționarea normală a statului de drept nu trebuie să aibă loc nici în Parlament, dar nici în cadrul alegerilor.

Parlamentul trebuie să condamne abuzurile, șantajul și încălcarea legii, atunci când legea îi cere asta. Avem, în continuare, un important rol de control – absolut necesar într-o democrație fragilă ca România. Nu trebuie să asistăm la o escaladare a practicilor nedemocratice și la o nouă etapă a procesului de erodare a fragilei democrații românești. Nu avem voie să lăsăm să fie atacată tocmai instituția fundamentală a democrației reprezentative: alegerile libere! Și, mai ales, nu avem voie să ne batem joc de voința majorității cetățenilor – suntem instituția care ar trebui să consfințească punerea în aplicare a voinței majorității cetățenilor, indiferent ce părere avem despre aceasta. Prin urmare, Parlamentul are acum și va avea și în viitor rolul de a garanta punerea în aplicare a voinței majorității romanilor, exprimata prin vot și alegeri libere.

Nu avem voie să ne jucăm cu democrația, așa cum nu avem voie să ne jucăm nici cu viitoarele alegeri locale și generale. Amânarea și comasarea acestora sunt acte complicate, cu reverberații asupra democrației, și asupra cărora ar fi bine să avem decizii pe baza unui dialog larg în societate. Sigur, sperăm să avem timpul și cadrul necesar pentru a dezbate responsabil aceste probleme – dar trebuie să fim atenți cu privire la precedentele pe care le creăm. Alegerile trebuie să fie clare, corecte și reprezentative.

Nimeni dintre noi nu vrea să ajungem în situația în care democrația noastră să semene tot mai mult cu un regim autoritar, în care nu contează cine și cum votează, contează cine numără voturile.

Câtă dreptate avea Ion Heliade Rădulescu atunci când spunea că *democrația și libertatea adevărată, mai înainte de toate, cer mo-ra-li-ta-te!* Or, procesul de dezintegrare a României din ultimii ani a început tocmai prin eradicarea oricărei forme de moralitate. Este un proces care continuă să se răspândească și azi, asemeni unei molime, înspre toate

structurile statului de drept și, încet-încet, riscă să cuprindă întreaga societate românească.

Stimați colegi, iată cum Ziua Internațională a Democrației ne găsește într-o perioadă de cumpănă pentru procesul de consolidare democratică a României. Când cu toții credeam că acest proces este ireversibil, tocmai atunci realitatea din jurul nostru ne-a demonstrat contrariul! În doar câțiva ani, ceea ce cu toții credeam imposibil a devenit mai palpabil ca oricând.

Vă îndemn să folosim prilejul acestei zile pentru a ne afirma sus și tare opoziția față de gravele derapaje de la cursul firesc al democratizării statului nostru!

Arma noastră este votul! Votul pe care ni l-au încredințat oamenii cu unicul scop de a lupta pentru binele lor, NU pentru binele unor interese mărunte și vremelnice!

Legitimitatea parlamentară depinde într-o proporție covârșitoare de măsura în care Parlamentul răspunde nevoilor și aspirațiilor cetățenilor. Pentru a-și menține legitimitatea, Parlamentul trebuie să evolueze în același ritm cu societatea pe care are misiunea de a o reprezenta.

Stimați colegi! Un ultim îndemn - exercitați-vă dreptul la vot în Parlament! El nu este o opțiune! Este o obligație față de români! Dacă vrem din partea lor participare publică – trebuie să răspundem prin responsabilitate și implicare din partea noastră.

Doar în acest fel, putem celebra corect această sărbătoare – doar în acest fel, putem celebra consolidarea democrației în România!

Vă mulțumesc !